

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20931/2023
21.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца „UniCredit Bank Srbija“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Небојша Карановић, адвокат из ..., против тужених АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Јанићијевић адвокат из ..., ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1068/23 од 12.04.2023. године, у седници већа одржаној 21.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1068/23 од 12.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1068/23 од 12.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1068/23 од 12.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару П 690/22 од 23.01.2023. године, којом је утврђено да уговор о поклону закључен 27.03.2017. године између ГГ из ..., као поклонодавца и АА, ББ и ВВ, сви из ..., као поклонопримаца, нема правно дејство према тужиоцу у обиму потребном за намирење његовог потраживања према ГГ у износу од 838.586,42 динара, са законском затезном каматом, трошкове извршног поступка у износу од 36.374,00 динара, као и трошкове парничног поступка од 87.785,86 динара са припадајућом каматом, те трошкове извршења који је у току у износу од 23.811,00 динара и обавезани су тужени да признају и трпе да тужилац наведено потраживање може намирити продајом непокретности која је била предмет уговора – породично стамбена зграда површине 83м², у ..., број приземних етажа 1. Ставом другим изреке другостепене пресуде одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, применом члана 404. став 1. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 – др. Закон, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужилаца, узимајући у обзир садржину ревизијских навода, те садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о усвајању тужбеног захтева. Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено правноснажном пресудом је побијање дужникових правних радњи, односно утврђење ништавости уговора о поклону, који је дужник ГГ закључио са туженима, што су они дужни да признају и трпе да тужилац своје доспело потраживање може намирити продајом непокретности која је била предмет поклона, а до висине његовог потраживања. Образложење побијане пресуде за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиоца у складу је са постојећом судском таксом у тумачењу и примени материјалног права – одредби чл. 280- 285. Закона о облигационим односима, имајући у виду утврђено чињенично стање, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права, као ни за уједначавањем судске праксе. Тужени ревизијом оспоравају правилност утврђеног чињеничног стања и указују на битне повреде одредаба парничног поступка, а посебна ревизија се може изјавити само због погрешне примене материјалног права и под условима из члана 404. став 1. ЗПП. Због тога је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним спорвима која се односи на потраживање у новцу, предају ствару или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 19.02.2020. године, ради побијања дужникових правних радњи, а вредност предмета спора износи 962,746,28 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија је недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић